

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

En dag bør man vel interessere sig for denne entropi, fordi den spiller tilsyneladende en betydelig rolle i Fremskridtspartiets miljøpolitik, men den er ikke så interessant for regeringen, som jeg selv konstaterede før.

Ministeren bliver ved med at snakke om investeringsramme, og så tror jeg egentlig, at jeg kan begynde at nærme mig en konklusion for mit vedkommende i hvert fald på denne debat, for jeg tror, ministeren lagde mærke til, at de sammenligninger, jeg foretog, var med det økonomiske indhold navnlig i aprilredegørelsen fra disse tre ministerier. Det var også en investeringsramme, og det var netop lige præcis det, De Radikale kritiserede ved den, at den udelukkende handlede om investeringer.

Jeg ved ikke, og jeg har ikke kritiseret, at der er sat et tal på på 33 mia. kr. Jeg skal ikke kunne sige, om 33 mia. kr. er nok eller for meget. Jeg har kritiseret, at ministeren ikke har fortalt os, hvordan det miljømæssigt set kan hænge sammen med de 33 mia. kr., og jeg har kritiseret, at ministeren ikke har levet op til de forventninger, som ministeren giver udtryk for, da hun i det interview, jeg tidligere omtalte, i Weekendavisen for den 8. juli sagde:

»Derfor skal der afvejes, men ud fra den afgørende forudsætning, som jeg mener alle mere eller mindre er enige om – formentlig ikke Fremskridtspartiet – at miljøet har første prioritet.«

Mit problem er, at jeg altså ikke kan se, at det er miljøet, der har fået første prioritet i den redegørelse, og det er det, jeg har kritiseret ministeren for.

Afslutningsvis lad mig så sige, at det er ikke nogen undskyldning for ikke at komme med redegørelsen om kemikalielossepladserne pr. 1. oktober, at antallet er endnu større, end man troede. De tal på kemikalielossepladser var fremme under debatten i foråret.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg gav nogle eksempler på den forskel, der er mellem Fremskridtspartiet og miljøministeren, bl.a. det helt nye udkast til en ny dambrugsbekendtgørelse, hvor man kan læse, hvilke urimeligheder og udgifter ministeren er i

færd med at pålægge et bestemt erhverv. Tidligere var det altså landbruget, og nu er det dambruget. Ministeren svarede ikke på mine spørgsmål, så jeg må betragte det som en miljømæssig tilståelse om den arbejdsløshedsskabende miljøpolitik, som regeringen lægger for dagen.

Miljø har som bekendt også noget med penge at gøre, og ministeren svarede mig heller ikke på det ret vigtige spørgsmål, som bl.a. har været diskuteret i Miljøudvalget vedrørende Folketingets partiers evne til at vurdere, hvilke enkeltområder der skal op- eller nedprioriteres inden for Miljøministeriets område. Jeg forstår på ministeren, at det nu skal køre med Skov- og Naturstyrelsen som forbillede, men jeg kan forstå, at ministeren ikke har lyst til at svare på det spørgsmål i dag.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Til hr. Knud Lind vil jeg sige, at hr. Knud Lind udmærket godt ved, at bekendtgørelsen om dambrug forhandles i øjeblikket. Det er baggrunden for, at jeg ikke går ind i en mere detaljeret drøftelse af denne sag. Det mener jeg ikke ville være korrekt.

Til fru Dorte Bennedsen skal jeg beklage – og også til fru Margrete Auken – at jeg har udtrykt mig uklart. Det, jeg har sagt, og det står jeg ved – nu må jeg passe på at sige det temmelig præcist, selv om det er sent på dagen – er, at jeg ikke mener, at det miljømæssigt ville være en mia. kr. værd at lave den lille ø og korte ramper. Det kan man være uenig i eller ikke, men det er min miljømæssige vurdering.

Så skal jeg heller ikke gå ind på hele spørgsmålet om trafikprognoser og alt muligt andet. Jeg har igen her foretaget en miljømæssig vurdering af Storebælt. Det er det, der har været min opgave. Det har ikke været min opgave i øvrigt at sætte splid mellem forligspartierne eller noget som helst. Jeg har skullet give – på basis af det, jeg fik fra ministeriet – en indstilling om det, og det er det, jeg har gjort. Man kan mene, at jeg burde have indtaget en anden holdning og trukket tingene i langdrag og alt det dér, men det har jeg altså ikke set som min opgave. Jeg er godt klar over, at andre ville have gjort det.

Til fru Dorte Bennedsen vil jeg bare sige vedrørende de problemer, vi står med, og som ikke er med, at der dermed ikke menes andet, end at